

Lovforslagets §§ 1-19 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående ændring af lov om boligbyggeri [af Lorentzen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 1189, fremsættelsen i tidenden sp. 1034).

Forslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Bundvad): Det forslag til folketingsbeslutning angående ændring af lov om boligbyggeri, som vi skal behandle i dag, har jo sit udspring i den fælleserklæring, som venstre og det konservative folkeparti fremsatte den 4. oktober sidste år.

I denne erklæring udtales det bl. a., at de to partier vil foreslå en nedsættelse på 20 mill. kr. årlig i statens og kommunernes huslejetilskud. Dernæst vil statens udgifter til rentelepelse til boligbyggeriet og til m²-tilskud blive foreslået nedskåret med ca. 30 mill. kr. Endvidere vil der blive fremsat forslag, som medfører, at statens tilsagn om udlån til boligbyggeri nedskæres med ca. 100 mill. kr. i hvert af de to næste finansår. Hertil kommer, så vidt jeg har forstået, at de to partier også overvejer at begrænse adgangen til at yde statsgaranti for lån til boligbyggeri.

Det forslag, som nu ligger på bordet, angår alene begrænsning af statens direkte udlån til boligbyggeri. Men selv om fælleserklæringens øvrige punkter ikke er omtalt, hverken i forslagets bemærkninger eller i

den ærede ordførers fremsættelsestale, må vi altså vente, at det nu foreliggende forslag vil blive efterfulgt af andre. Det havde været meget ønskeligt, om de to partier havde fremsat deres forskellige forslag om ændringer i loven om boligbyggeri som et samlet hele. Det høje folketing kunne da have fået lejlighed til at drøfte alle disse spørgsmål i deres naturlige sammenhæng, og vi havde da så også fået et billede af de to partiers boligpolitiske synspunkter. Det havde jo nok betydet, at vi så skulle have ventet lidt med denne debat, men det ville der vel næppe være sket nogen skade ved.

Disse forslag repræsenterer jo ikke nye synspunkter fra de to partiers side. Dem kender vi alle sammen fra den holdning, som både venstre og det konservative folkeparti indtog, da vi for ca. 1 år siden havde lovforslaget vedrørende boligbyggeri til behandling her i tinget. Sådan som byggeriet står i dag, ville netop det nu fremsatte forslag — også ud fra de synspunkter, som de to partier har lagt til grund — godt kunne have tålt at vente en måneds tid eller to. Forslagsstillerne er jo udmærket godt klar over, at min bemyndigelse til at give statslånstilsagn til nyt boligbyggeri ikke benyttes for tiden, og der er ikke heller udsigt til, at den vil blive benyttet i den nærmest kommende tid. De ærede forslagsstillere ved jo udmærket godt, eller burde i hvert fald vide, at deres forslag om i hvert af de to kommende finansår at spare 100 mill. kr. er det rene blålys. Der gives ikke tilsagn om statslån til boligbyggeri, ergo kan man ikke spare på den konto. Man kan ikke spare på en udgift, man ikke har.

De to partier har som sagt valgt at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning, som kun omfatter et enkelt udsnit af fælleserklæringens program vedrørende boligspørgsmål, og jeg skal nu tillade mig at gøre nogle bemærkninger til det pågældende forslags to afsnit.

Første afsnit går ud på, at boligministerens bemyndigelse til at yde statslån i henhold til lovens kapitel IV ophæves. Det